

Joan Callegre - C. Maura 41.

PUBLICACIÓ MENSUAL
DE LA M. P. F. AVINYÓ

ESTEL

Any I

Avinyó, maig de 1936

Núm. 5

Al venerat patrici Josep Mateu i Batlles
suara traspassat

A Ell qui portà una vida modèlica de catòlic en l'ordre familiar i social.

A Ell qui calladament eixugà llàgrimes, qui llescà el pa per als necessitats i practicà totes les benaurances de Jesucrist.

En aquestes hores ESTEL, òrgan de la M. P. F., fa ressò de la seva mort, per haver perdut el seu primer benefactor.

A Ell és dedicat aquest número, mentre demanem als lectors una oració per l'etern repòs de la seva ànima.

Un feligrès exemplar

Això fou el senyor Josep Mateu i Batlles, suara traspasat a Barcelona, un feligrès fervorós i exemplar. Conscient de què la Parròquia és l'escola on es forja el bon cristià i l'obrer equilibrat, s'arreglerà sempre a primera fila i donà empenta decisiva a totes les activitats parroquials de caràcter social, benèfic i cultural que queden entre nosaltres per a recordança de la seva bondat; és per això que es sentí pregonament commoguda tota la feligresia en assabentar-se de la dolorosa nova de la

mort de tan bon parroquià, l'ànima del qual segurament es troba ja amarada de la infinita sabiduria de Déu. En nostre dolor sentim la necessitat d'alçar a Déu la nostra pregària en pro de l'ànima de tan benemèrit feligrès, per cert ben purificada per la resignació i paciència en suportar la seva llarga i dolorosa malaltia i és ben segur que tots els parroquians senten igualment la necessitat de seguir les seves petjades i bon exemple d'amor a la Parròquia.

RAMON ROSSICH, Pvre., *rector*

Paraules d'agraïment

El grup local de la F. J. C. de C. està de dol per haver perdut un dels seus millors protectors. El senyor Josep Mateu, és mort! Per això, en recordar tan trista nova entre els socis del nostre grup, demanem a tots que, així com ell en vida sempre ens havia protegit, procurem ara i sempre demostrar-li el nostre agraïment. Com? Per mitjà de les nostres oracions, i així ell continua-

rà encara protegint-nos des del Cel.

A tots els seus familiars trametem el nostre més sincer condol, tot demanant a Déu que els doni una santa resignació per aquesta dolorosa pèrdua i molts anys de vida per a poder encomanar-lo a Déu.

JOSEP BONADA, Pvre.

Consiliari del Grup

Una impressió

La nota que m'ha cridat més l'atenció en el desenllaç del senyor Josep Mateu (a. C. s.) ha estat el sentiment que aquesta mort ha produït a totes les persones relacionades amb ell, i en general a tot el poble d'Avinyó. Prova

evident en fou l'assistència dels bons avinyonencs, que per demostrar amb obres l'agraïment ratllaren el centenar, els quals es traslladaren a Barcelona, i això en una època en què en molts altres llocs les relacions entre obrers i

patrons no corren com fóra de desitjar.

Els senyors Mateu foren els qui portaren el treball i la riquesa a Avinyó. Aquest concepte no és meu; un mateix obrer el diu en un d'aquests articles. Pensin, doncs, tots ells que aquesta és una cosa digna de recordança i d'estimació. Si tots els subordinats miren al seu digníssim fill i successor

com un nou Pare, ells mateixos seran els primers de beneficiar-se'n, ja que, com fa més de 45 anys digué Lleó XIII, el Papa dels obrers: «La qüestió social no s'arranjarà fins que el capital i el treball es donin una abraçada, perquè l'un necessita de l'altre».

JAUME PADRÓ, Prev.

L'home caritatiu

Quan un poble troba un home benestant i caritatiu i amant de la cultura, podem dir que troba un tresor. Així succeí amb el senyor Josep Mateu i Batlles per al poble d'Avinyó.

Quan amb motiu del canvi de règim es canvià també la situació de les escoles, el senyor Mateu amb un gest de generositat fou el primer en contribuir per arreglar les coses. I la seva generositat perdura encara.

Per aquest motiu, com a President de la M. P. F., en aquestes hores de dol per a tota la seva família, trameto el nostre sentiment per aquesta pèrdua fatal.

Que de tots els socis en surti una pregària ardent per a la seva ànima, car ell de sobres s'ho mereixia!

JAUME SOLDEVILA

A la memòria del nostre volgut patró

*Si tots fem un xic de memòria
de la bondat infinita
que professà el senyor Mateu
en el transcurs de sa vida,
veurem l'amor que sentia
per tota la humanitat,
ja que en la majoria dels actes
ell ho havia demostrat.
La intel·ligència i l'energia
foren les seves armes totes
que ell sempre esgrimia
en defensa de nosaltres.
Per això tots hem de recordar
a aquest bondadós patró,
tenint-lo present sempre
en la nostra oració.*

P. GIL

A la memòria del senyor Josep Mateu

Com tots sabem, amics lectors, morí el dia 20 del present mes, el patrici d'aquest poble senyor Josep Mateu i Batlles. Crec, no és necessari fer una biografia detallada, car la seva vida fou coneguda a bastament per tothom. Era un home, per damunt de tot, catòlic, enèrgic en els seus afers industrials, amant dels treballadors i la

cultura i extremadament caritatiu.

Les escoles de la M. P. F., de què avui gaudim, en servaran el més gran record, car mai podrem pagar-li els sacrificis que per elles va fer.

Rebi la seva apenada família el nostre més profund condol.

JOSEP GUITERAS

Recordança

Amb tot el sentiment causat per la pèrdua del tan volgut i jamai oblidat patró en Josep Mateu (e. p. r.), escric aquestes ratlles de condol. Jo l'apreciava talment com un fill de bons sentiments estima a un pare bo. Ell

havia donat grans proves de bondat a moltes llars que sempre més recordaran.

Molts anys de vida desitjo a la seva tan respectable família i a tots, perquè poguem pregar per la seva ànima.

J. BERENGUER

Als avinyonencs

Amb motiu de la fatal desgràcia que sofreix avui la bondadosa família dels senyors Mateu com també de tot el poble en general, un dels que havia tingut l'honor de tractar a fons al senyor Mateu, es dirigeix al poble per fer-li una miqueta d'història.

Tots els vells avinyonencs recordaran que fins que vingueren els senyors Mateu ací a muntar les seves fàbriques, era Avinyó el poble més desgraciat d'aquests contorns. Quants veïns nostres es vegeren en la necessitat d'abandonar les seves cases per manca de medis de vida! Doncs, ara és tot el contrari de llavors.

Donem també una mirada en tot l'aspecte de la població, comparat amb

abans, i veurem les millores que s'hi han fet, amb almoines per a escoles, beneficència, etc... A qui es deu aquest canvi tan radical?

Després del sentiment que ens ha tingut embargat el nostre cor aquests dies per la irreparable pèrdua del nostre benvolgut i protector senyor Josep Mateu, tenim un alè de confiança, perquè veiem lluir en l'horitzó una nova estrella, que és el senyor Jaume, en el qual hi tenim dipositades totes les nostres confiances, per suposar que anirà continuant la norma dels seus antecessors, per considerar-la ben encertada i indispensable.

RAMON ALSINA

A la memòria del senyor Josep Mateu

Un moment vull dedicar a la memòria del nostre patrici i volgut protector Josep Mateu, degut al molt que havia fet per tots els seus obrers i també per a tot el poble. Els que tinguérem l'ocasió de tractar-lo podem constatar que en el seu cor no hi havia res més que estimació i generositat jamai igualades envers els seus subordinats. Amb aquesta mort el poble i obrers han perdut més

que un digníssim protector un Pare.

Desitjo al seu successor molts encerts perquè pugui continuar l'obra ja començada amb la mateixa col·laboració de tots els seus admiradors, desitjant també a tota la família la força necessària per a resistir la pena que els aclapara i que Déu ens doni a tots llargs anys de vida per a pregar per la seva ànima.

M. FONTS

El Grup «Sempre Millor» està de dol

Molt gran ha estat la impressió i el sentiment que ens ha causat la mort del senyor Josep Mateu (e. p. d.).

L'esperit d'intel·ligència, els refinats coneixements que posseïa en grau màxim, i l'amor entranyable que tenia per al progrés i millorament del poble, fan recordar vivíssimament tan dolorosa pèrdua.

...Ara complirà l'any que el nostre grup, gràcies a la seva protecció, organitzàvem una solemníssima festa. Be-

nefem una formosa bandera que va ésser apadrinada pel seu fill en Jaume Mateu, la qual ens deixarà un record inoblidable, i sempre tindrem una oració perquè Déu el tingui al cel.

Juntem el nostre més sentit pèsam a la seva distingida família, pregant a Déu que els doni una santa resignació, i preguem a tothom que el tinguin present en llurs oracions.

J. CLAPERS
Fejocista

Una pèrdua irreparable

La notícia de la mort del nostre conciutadà Josep Mateu Batlles ens ha omplert el cor de dol. Per la seva bondat, Avinyó el plora ara i el recordarà a través del temps, i encara que la mort ens privi de la seva persona el seu record serà perdurable per tots aquells que el coneixien a fons i s'honoraven amb la seva amistat.

Gran patrici, reposa en pau!, i que

la terra que cobreix les teves despulles sigui venerada per tots els fills d'Avinyó. Tant debò que el seu model de vida, desinteressada i moltes vegades de sacrifici, serveixi d'estímul als que hem quedat amb vida per honorar la seva memòria.

M.ª ANGELA COMELLAS
Filla de Maria

CRÓNICA

Eren dos quarts de dotze de la nit del dia 20 del corrent, vigília de l'Ascensió, quan després d'una llarga i penosa malaltia, portada amb cristiana resignació, lliurava la seva ànima a Déu, a la ciutat de Barcelona, el senyor Josep Mateu i Batlles, (a. C. s.), confortat amb els Sants Sagraments.

Fou l'endemà de bon matí, diada de l'Ascensió, quan, com un reguer de pólvora, per tot Avinyó s'escampà la trista nova. El senyor Pepet, així popularment se l'anomenava, és mort: veus-aquí la notícia que ràpidament corregué per tot arreu. Aviat les campanes de la vila amb el seu to melangiós anunciaven també el desenllaç.

L'Ofici de les deu d'aquell dia fou ja ofert per a la seva ànima, cantant-se finit ell, les absoltes. Encara que aquest acte fou improvisat, n'obstant hi assistí una bona representació de persones de la casa i de tot el poble.

A les mateixes hores a Barcelona eren moltes ja les persones de tots els estaments socials que feien acte de presència a la casa mortuòria per a donar el condol a la família i resar davant el cos del difunt una oració per al seu esperit. Tot el dia fou una corrua feta la gent que desfilà per l'habitació que s'utilitzà com a capella ardent.

L'endemà al matí foren moltes les persones que signaren en els plec col·locats a l'entrada de la casa i molts també pujaren a veure el cos difunt del senyor Josep Mateu (a. C. s.).

Serien un xic més de dos quarts d'onze quan tingué lloc l'acte de l'enterrament.

El cotxe mortuori anava precedit de la clerecia de St. Pere de les Puelles

i darrera d'ell en seguia un altre curull d'unes grans corones de flors naturals i artificials.

Venia llavors el dol presidit pel Rnd. Dr. Berenguer i els dos fills del finat senyorets Jaume i Josep, cunyats, nebots i demás família. Una gernació imponent d'unes 2.500 persones tancava l'acompanyament. Ultra de les moltíssimes persones que hi assistiren, i que per no caure en omissions lamentables no citem, hi vegérem com a corporacions d'Avinyó l'Ajuntament, diverses representacions patronals, una seixantena de treballadors de la casa, la Junta de Fejocistes i Avantguardistes. Per fer-se càrrec de la gent que hi assistí només cal citar un comentari caçat al vol d'un transeünt: «A no ésser l'enterrament d'una persona política o literata és dels nodrits que s'han fet a Barcelona».

Una volta s'hagué cantat un respons a la parroquial de Sant Pere, es despedí el dol al terme de la Parròquia, dirigint-se tot seguit la comitiva amb cotxes i autos cap al Cementiri Nou.

Arribats allà es col·locà la caixa que contenia les seves despulles mortals dins el panteó de la família i abans de deixar el Cementiri el Rnd. Dr. Berenguer recordà el difunt dient entre altres coses que el senyor Mateu era una d'aquelles persones intaxables en tots els seus aspectes; ell fou, digué, una persona honradíssima dins la família i dins la societat. Per això ara nosaltres, tots els aquí presents que l'apreciàvem, solament ens queda un vincle que ens pot unir amb ell; aquest vincle és l'oració. Acte seguit es resà un Parenostre i es passà a donar el pèsam a la família més pròxima del finat.

Fou en conjunt un acte d'aquells que no es borrarà mai més de la memòria dels que hi assistiren.